

Nereye Kadar

– safdeha · 07 Ağustos 2022

Suskun gemi gibiyim limanda
Sadece dalgaların sesini dinliyorum
Diyecekler belki delisin
Ömürlük acılarımla içten içe inliyorum...
Sanki Beşiktaş'ta geziyor gibiyim
Dar sokaklardan çıkamıyorum
Sağa sola atılmış izmaritleri eziyorum
Akşamdan kalma atılmış bira şişeleri
Toplasam işin içinden çıkamıyorum!
İnsan bu kadar mı duyarsız
Feleğini şaşırılmış bir gece yaşıyor
Hem de ne ayarsız...

O sabahlara şahit çöpçülere
Anne dudağından çıkmış masaldaki öcülere
Aldırış etmeyen...
Dalgaların sesine tutkun sahilde oturan
Martıların simit yiyen
Üç beş kişiye acıyarak bakıyorum!

Şehrin kokuşmuşluğuna inat
Mutluluk için adeta açmışlar kanat
Hala canlı bir ilham ile ortaya koyuyorlar ya, ne zengin sanat!
Onların kalbine kan olup bende akıyorum...

Birileri yıkmış şehri
Akmış şerhleri ile denize nehri
Hani Fatih dirilse
Neden yaptım İstanbul'un fethini
Dinleyecek üç beş kişi işte
Oturular bu enkazın içinde...

Limanda gemi yorulmuş taşıdığından değil ama
Gecenin azgınlığına şahit olmaktan
Her gece sökülüyor yama

İçindeki insan gibi çürüyüp solmaktan
Burası farz edelim Beşiktaş
Yahut depremle yerinden oynayan taş
Ne fark eder ki...

Yine yağmur yağıyor ya
Bunca rezilliğe rağmen asuman rahmet sağıyor ya
Bugünde kurtuldu!
Mevsimler değişiyor
Virüsler kaynaşıyor
Kaplumbağalar ağlaşıyor
Bu devam ederse nereye kadar?..

Saffet Kuramaz